

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **E.J.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.11.2012, č.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 26.11.2012, č., žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.10.2012, č. 630 802 6769 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím žalovaná podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů odňala žalobci od 14.11.2012 invalidní důchod, neboť podle posudku OSSZ Vyškov ze dne 14.9.2012 nebyl již invalidní, protože mu poklesla pracovní schopnost pouze o 25%. V námitkách ze dne 22.10.2012 namítal, že zdravotní stav nebyl dostatečně zhodnocen, zejména pokud se týká postižení pravého oka a v důsledku změny předpisu tak přijde o příjem z invalidního důchodu i o zdroj příjmu ze zaměstnání, neboť jej zdravotní potíže omezují a dochází ke zhoršování zdravotního stavu. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce žalobce a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 21.11.2012 nebyl posuzovaný invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, protože míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. VII, položce 4, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% a vzhledem k dosaženému vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace zvýšila hodnotu o 10% na celkových 30% s tím, že invalidita zanikla dne 14.9.2012.

Žalobou ze dne 14.1.2013 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, protože se žalovaná se vznesenými námitkami nedostatečně vyrovnala, neuvedla argumentaci, která by svědčila pro zlepšení zdravotního stavu oproti době přiznání dávky, což by jí opravňovalo ke konstatování, že nejde o invaliditu. Žalobce je přesvědčen, že i přes změnu klasifikace a prováděcí vyhlášky není důvod k neuznání invalidity prvního stupně. Odebrání invalidního důchodu vede ke ztrátě statutu zdravotně postižené osoby a zaměstnání. Rozhodnutí žalované bylo vydané v rozporu s § 39 zákona o důchodovém pojištění. Domáhal se posouzení zdravotního stavu nezávislým znalcem, neboť posudková komise MPSV by mohla být ovlivněná politickým směrem uplatňovaným v ministerstvu a omezováním rozpočtových výdajů v přisnlosti svého posouzení. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 13.3.2013. Posudková komise za účasti odborného lékaře z neurologie hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, v dokumentaci k námitkovému řízení a vyžádala úplnou zdravotní dokumentaci praktického lékaře a při jednání předloženého ortopedického vyšetření. Po zhodnocení všech lékařských zpráv citovaných ve vypracovaném posudku posudková komise konstatovala, že v popředí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je nekroza hlavic stehenních kostí, stav po implantaci náhrad obou kyčelních kloubů vpravo v červenci 2006, vlevo v červnu 2007. Dále stav po keratoplastice vpravo po poleptání v roce 1992, praktická slepota, stav po operaci flexorů levé ruky pro trauma, obezita, hypertenze a hepatopatie. Komise provedla objektivní orientační přeshetření zdravotního stavu při jednání. V posudkovém zhodnocení uvedla, že posuzovaný byl uznaný částečně invalidním po TEP kyčle vpravo v roce 2006 s výhledem provedení téhož vlevo v roce 2007. U posuzovaného jde o endoprotézy kyčelních kloubů, lehkou poruchu s omezením pro delší chůzi a stání. Nejsou prokázány středně těžké ani těžké poruchy motorických funkcí končetin, svalové atrofie, podstatné omezení hybnosti v kyčelních kloubech se značným snížením celkové pohyblivosti, není prokázáno uvolnění komponent, zlomenina dříku, recidivující subluxe nebo luxace endoprotézy či infikovaná endoprotéza. Komise hodnotí zdravotní stav odlišně od lékaře LPS ČSSZ, ale ve shodě s lékařem OSSZ, když jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila onemocnění kyčelních kloubů, pro které byl posuzovaný v roce 2003 uznán plně invalidní, od roku 2004 částečně invalidní, neboť toto postižení má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti, ale došlo k jeho dlouhodobé příznivé stabilizaci a posuzovaný je na toto postižení dobře adaptovaný. Dle očního vyšetření po provedené keratoplastice v roce 1992 nastala ztráta zrakových funkcí do pásma praktické slepoty a na postižení je posuzovaný adaptovaný. Ostatní onemocnění shora uvedená nesnižují výkonnost organismu. Nově předložený nález je ve shodě s dřívějšími nálezy. Posudková komise dospěla k posudkovému závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení uvedené v kap. XV, oddílu B, položce 8, písm. a) vyhl. č. 359/2009 Sb., a míru poklesu pracovní schopnosti stanovila ve výši 15% a s ohledem na ostatní onemocnění a dělnické profese ji zvýšila o 10%, tedy celkových 25%. Konstatovala, že zdravotní stav je dlouhodobě stacionární. Komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí posuzovaný nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

U jednání soudu žalobce uvedl, že zdravotní stav by měl být posouzen nezávislým znalcem, poukázal na to, že každý ze tří posudkových subjektů zdravotní stav posuzoval jinak a stanovil jinou míru poklesu pracovní schopnosti a mělo by být bráno v potaz i určité lidské hledisko, neboť v jeho případě po odejmutí invalidního důchodu přijde o zaměstnání a nebude mít ani důchod.

Na základě shora provedeného důkazu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Pro posouzení zásadní žalobní námitky – nesprávné hodnocení zdravotního stavu posudkovými lékaři soud vyžádal posudek PK MPSV se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí 26.11.2012. Posudková komise měla k dispozici všechny existující lékařské nálezy obsahující výsledky vyšetření zdravotního stavu žalobce a jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila onemocnění kyčelních kloubů ve shodě s lékařem OSSZ a toto své rozhodnutí přesvědčivě zdůvodnila z hlediska předcházející doby invalidity a významnosti dopadu na pokles pracovní schopnosti. U tohoto onemocnění došlo k dlouhodobé příznivé stabilizaci a žalobce je i dobře adaptovaný. Další posuzované choroby uvedené shora nesnižují výkonnost organismu a pokud se týká očního postižení, dospěla k závěru, že je na ně žalobce od roku 1992 adaptovaný. Posudková komise řádně odůvodnila stanovenou výši poklesu pracovní schopnosti a své závěry. Podrobně vypracovaný posudek vycházející ze závěrů lékařských nálezů soud hodnotí jako posudek objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěry posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 2. dubna 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně